

On ha de seure l'alcalde de la ciutat?

La cadira de Trias, protagonista d'un ple marcat per la PAH i el comiat de regidors

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Moralitat, abnegació, constància, templança, justícia, fortalesa, prudència i patriotisme. Són les paraules –escrites en castellà– que es poden llegir a dalt de tot de la paret frontal de la sala de plens de l'Ajuntament de Barcelona. Se suposa, intueixo, que han d'actuar com a motius d'inspiració per als polítics que acull tan distingit espai. Aquest divendres aixopluga tot el consistori en el dia de l'últim ple ordinari de la legislatura abans de les eleccions del 24 de maig. És l'últim dia de feina per a clàssics com Jordi Portabella i Ricard Gomà, que ja han anunciat que no repetiran a les llistes dels seus partits. Joan Lapor-ta també s'acomiada de la seva etapa política, qui sap si per emprendre de nou camins pretèrits.

A la tribuna de convidats hi ha una vintena de membres de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) que vénen a donar suport a la iniciativa legislativa popular que han presentat aquest mateix matí contra la pobresa energètica i per fer front a l'emergència habitacional. El grup d'ICV-EUiA presentarà la moció de suport durant el ple i ells han vingut a injectar-hi suport moral amb les seves famoses samarretes verdes. Fan una mica de xivarri i intueixo que no es conformaran fent acte de presència.

Els grups van debatent les propostes d'aprovació de plans i obres públiques barri per barri. Van per feina i tot va bastant de pressa. Fins que arriben a les Medalles d'Or de l'Ajuntament. Tots els grups tenen la necessitat compulsiva de mostrar com dominen les trajectòries dels guardonats: Joan Durà, Enric Truñó, Jordi Savall, La Salle i el restau-

rant Pitarra. Alberto Fernández Díaz (PP) és molt fan d'aquest últim i Gabriel Colomé (PSC) constata que amb el premi a Truñó –regidor d'Esports durant els Jocs Olímpics– es demostra que “el Cobi no és mort”.

Arriba el moment dels retrets. L'oposició en té a cabassos. En especial el PSC i ICV-EUiA, que apunten amb bala contra el que a criteri seu és “manca de lideratge de l'alcalde” i “dèficit democràtic”. Joaquim Forn contraataca amb “l'obertura i transparència” d'un govern que ha fet cada any un debat sobre l'estat de la ciutat i d'un alcalde que ha respost a tots els precís i preguntes que li han fet. Al contrari, segons afirma, del que havia passat durant els trenta-dos anys anteriors.

Llavors Colomé es queda descansat. “Per què no seu on hauria de seure l'alcalde?”, pregunta. Trias va decidir abandonar el seient presidencial i seure juntament amb el seu govern a la bancada dels regidors. “Va decidir no seure on li corresponia per estar ben protegit per la seva guàrdia pretoriana i no contestar mai res. Ser un alcalde mut”, etziba el cap del grup socialista.

“Pornografia del dolor”

Després que Fernández Díaz etiqueti el Consell Comarcal del Barcelonès de “xiringuito administratiu a extingir”, arriba el torn de la moció sobre el suport a la ILP. El tinent d'alcalde Antoni Vives clou el debat afirmant que ells no fan “pornografia del dolor”. Bé, de fet, el clouen des de la tribuna desplegant una pancarta de protesta.

Mentre abandonen la sala no es mosseguen la llengua: “No s'entén gent sense casa i casa sense gent”, “Penseu més en la gent i no la tracteu com si fossin números”, “Només feu promeses quan s'acosten les eleccions” i, el millor de tots, “Ara anireu a fer una mariscada a can Pitarra”. No ens precipitem: moralitat, abnegació, constància, templança, justícia, fortalesa, prudència i patriotisme. —

L'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, en l'últim ple de la legislatura que es va celebrar ahir al matí. CRISTINA CALDERER